

Р. Ф. Кирчів

Кирчів Павло Олексійович

КИРЧІВ Павло Олексійович (псевд. і крипт.: Маланич, Перчик, Глум, К.-в. П. та ін.; 16. 03. 1862, с. Корчин Стрий. пов., нині Сколів. р-ну Львів. обл. – 12. 04. 1916, с. Курники побл. м. Яворів Львів. обл.) – письменник, педагог, громадсько-культурний діяч. Брат [Богдара](#) і [Костянтина Кирчівих](#). Закін. Львів. учител. семінарію (1883). Працював сільс. учителем (1884–1916). За прогресивні погляди і громад. діяльність переслідувався австр. владою. Друкувався в укр. періодиці 19 – поч. 20 ст. Редагував г. «Буковина» (1888), «Учитель», «Правда» (1890–91), «Зеркало», виступав із публіцист. і літ.-крит. статтями, присвяч. актуал. питанням суспільно-політ. життя українського народу. Перекладав із польс., франц., нім., норвез. та ін. літ-р. Збирав фольклорні та етногр. матеріали. Рукопис. архів К. зберігається в Інституті літ-ри НАНУ (Київ) та ЛНБ. Автор зб. сатир. оповідань «Будяки» (Л., 1890), низки статей на пед. теми, у яких обстоював передові принципи навч. та виховання, зокрема «До братів учителів» (1890), «Лектура для молоді» (1891), «Сучасна психологія» (1893) та ін.

Рекомендована література

1. Возняк М. Іван Франко в добі радикалізму // Україна. 1926. № 6;
2. Франко І. Нарис історії українсько-руської літератури до 1890 р. // Франко І. Зібрання творів: У 50 т. Т. 41. К., 1984;
3. Кирчів Р. Іван Франко і брати Кирчіві: Листування // Зап. НТШ. Пр. філол. секції. 1996. Т. 229.

Бібліографічний опис:

Кирчів Павло Олексійович / Р. Ф. Кирчів // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6512>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).